

CHÚNG CON NÓI LỜI CẢM ƠN

*Kính dâng hương hồn Cha Bê Trê Phaolô Lê Tấn Thành
nhân giỗ lần thứ 8 (7.10.2018 - 7.10.2026)*

Cảm ơn Cha - người đã sống như một người nghèo, nhưng để lại cho Hội Thánh một gia sản vô giá.

Cảm ơn Cha - người đã đi hết con đường phục vụ, nhưng vẫn giữ được một tâm hồn thanh thản, đơn sơ, khó nghèo.

Cảm ơn Cha - người đã dạy chúng con biết rằng: làm linh mục không phải là một vinh dự để người khác ngưỡng vọng, mà là một ân sủng để mình cúi xuống phục vụ; không phải là một quyền lực để mình được người khác phục tùng, mà là một tình yêu để mình trao ban.

Cảm ơn Cha - người đã có rất nhiều điều để tự hào, nhưng chẳng bao giờ cần người khác phải ca tụng mình.

Cảm ơn Cha - một người thầy uyên bác, nhưng sống thật bình dị; một Bê trê có uy tín, nhưng không bao giờ làm cho người bên cạnh thấy mình nhỏ bé.

Cảm ơn Cha - vì Cha nghiêm khắc với chúng con, nhưng sự nghiêm khắc ấy chưa bao giờ làm chúng con sợ Cha; trái lại, nó làm chúng con biết rằng phía sau những lời sửa dạy là một trái tim đang lo cho tương lai của chúng con.

Cảm ơn Cha - vì Cha nhìn thấy những yếu đuối của chúng con, nhưng không biến những yếu đuối ấy thành bản án dành cho chúng con.

Cảm ơn Cha - vì Cha có thể nhớ một người học trò rất lâu, nhưng dường như chẳng muốn nhớ lỗi lầm của người học trò ấy lâu bao giờ.

Cảm ơn Cha - vì Cha đã dạy chúng con một điều mà không sách vở nào dạy được: **con người có thể lớn lên không chỉ nhờ những lời khen, mà còn nhờ một người đủ thương mình để sửa dạy mình.**

Cảm ơn Cha - vì đã không chỉ dạy chúng con phải học gì, đọc gì, suy nghĩ thế nào, nhưng còn dạy chúng con phải sống thế nào khi không còn ai đứng bên cạnh để nhắc nhở.

Cảm ơn Cha - vì đã cho chúng con hiểu rằng, đào tạo một linh mục không phải là chất đầy kiến thức vào một cái đầu, nhưng là giúp cho một trái tim biết yêu Chúa, yêu Hội Thánh và yêu con người.

Cảm ơn Cha - vì đã không chỉ đào tạo những người sẽ đứng trên tòa giảng, trước bàn thờ, trong tòa giải tội, mà đã cố gắng đào tạo những con người biết cúi xuống trước nỗi đau của người khác.

Cảm ơn Cha - vì suốt bao nhiêu năm, Cha đã âm thầm gieo hạt. Có những hạt giống Cha gieo mà Cha chưa kịp nhìn thấy ngày trở bông. Nhưng hôm nay, biết bao linh mục đang ở khắp các giáo phận, biết bao cộng đoàn đang được phục vụ, biết bao người đang được đưa về với Chúa... vẫn đang mang trong mình một phần công khó của Cha.

Cảm ơn Cha - vì đã đứng giữa những năm tháng khó khăn của Giáo Hội, không tìm cho mình một con đường dễ dàng, nhưng kiên nhẫn ở lại, âm thầm góp phần giữ lấy ngọn lửa đào tạo linh mục.

Cảm ơn Cha - vì đã dành cho Đại Chủng viện Thánh Giuse Sài Gòn không chỉ những năm tháng đẹp nhất của đời linh mục, mà gần như **cả cuộc đời**.

Cảm ơn Cha - vì đã coi Chủng viện không đơn thuần là một nơi để làm việc, nhưng như một mái nhà; những chủng sinh không chỉ là những người phải đào tạo, nhưng là những người con phải thương yêu và dịu dặt.

Cảm ơn Cha - vì giữa một đời sống lớn lao như thế, Cha vẫn tìm thấy niềm vui trong những điều rất nhỏ: một chiếc xe cần sửa, một chiếc đồng hồ cần chỉnh, một chậu cây cần chăm, một câu chuyện bình thường giữa những người trẻ.

Cảm ơn Cha - vì những điều rất nhỏ ấy đã làm Cha trở nên rất gần với chúng con.

Cảm ơn Cha - vì trong ký ức của chúng con, Cha không chỉ là "Cha Bề Trên", mà còn là **một người Cha**.

Một người Cha mà chúng con có thể đến gần.

Một người Cha mà chúng con có thể hỏi.

Một người Cha mà khi đứng trước mặt, chúng con vừa kính trọng vừa cảm thấy bình an.

Một người Cha mà chỉ cần nhìn nụ cười hiền của Cha, chúng con đã thấy lòng mình nhẹ đi một chút.

Cảm ơn Cha - vì Cha đã cho chúng con một hình ảnh đẹp về người linh mục: **không cần phải lớn tiếng mới có sức mạnh; không cần phải đứng cao mới có uy tín; không cần phải được người khác kính nể mới trở nên lớn lao.**

Cảm ơn Cha - vì Cha đã cho chúng con thấy một người có thể trở nên rất lớn trước mặt Hội Thánh mà vẫn rất nhỏ trước mặt Chúa.

Cảm ơn Cha - vì cuối cùng, sau tất cả những năm tháng làm giáo sư, Phó Giám đốc, Giám đốc, sau tất cả những lớp học, những kỳ thi, những cuộc họp, những quyết định, những vui buồn của Chung viện..., điều còn lại nơi Cha vẫn là một con người đơn sơ đứng trước mặt Chúa và cố gắng sống đẹp lòng Chúa.

Và cảm ơn Cha nhất - **vì Cha đã yêu chúng con theo cách của một người cha.**

Có thể ngày ấy chúng con chưa hiểu hết.

Có thể có những lời Cha nói chúng con từng thấy khó nghe.

Có thể có những điều Cha đòi hỏi, chúng con từng thấy quá nghiêm.

Có thể có những lúc chúng con chỉ muốn Cha dễ dàng hơn với chúng con một chút.

Nhưng hôm nay, khi đã đi qua nhiều năm của đời linh mục, chúng con mới hiểu.

Có những người thầy nghiêm khắc vì họ muốn chúng ta nên người. Có những người cha bắt chúng ta đứng thẳng vì họ biết một ngày nào đó chúng ta phải tự mình bước đi.

Và có những tình thương chỉ đến khi người mình thương đã đi xa, chúng ta mới nhận ra nó lớn đến chừng nào.

Kính thưa Cha Bê Trê,

Nếu ngày hôm nay chúng con được đứng trước Cha thêm một lần nữa, có lẽ chúng con chẳng cần nói gì nhiều.

Chúng con chỉ muốn cúi đầu.

Và nói:

Cảm ơn Cha.

Cảm ơn vì đã đến trong đời chúng con.

Cảm ơn vì đã ở lại lâu đến thế.

Cảm ơn vì đã chịu đựng những vụng về của chúng con.

Cảm ơn vì đã tin tưởng chúng con ngay cả những khi chúng con chưa biết tin vào chính mình.

Cảm ơn vì đã sửa dạy chúng con.

Cảm ơn vì đã tha thứ cho chúng con.

Cảm ơn vì đã cầu nguyện cho chúng con.

Và cảm ơn vì đã yêu chúng con.

Có lẽ chúng con sẽ không bao giờ trả hết được món nợ ân tình ấy.

Nhưng chúng con xin mang món nợ ấy đi suốt cuộc đời.

Bởi có những món nợ không cần trả bằng lời.

Chỉ có thể trả bằng một cuộc đời sống cho xứng với tình thương mình đã nhận.

Và nếu một ngày nào đó, có ai hỏi chúng con:

"Cha Bê Trê Phaolô Lê Tấn Thành là người thế nào?".

Chúng con sẽ không kể hết được những chức vụ Cha đã đảm nhận, những điều Cha đã làm, những người Cha đã đào tạo.

Chúng con chỉ muốn nói:

"Đó là người Cha đã từng thương chúng tôi".

Và chỉ một câu ấy thôi,

cũng đủ để chúng con nhớ Cha suốt đời.

Vâng. Chúng con xin cúi đầu cảm tạ Cha Bê Trê.

Xin hằng hiện diện trước tôn nhan Chúa và cầu nguyện cho chúng con.

Lm JB NGUYỄN MINH HÙNG